

„אני, כנראה, הצנחן הישראלי הראשון ששילם 200 פראנק עבור הזכות לצנוח!“

העיתונאי האמריקאי ג'יימס מק'קארטני, שהוא כתב רשת עתוני נייט, נטל על עצמו מיבצע חסרת-קדים. הוא יצא לברית-המועצות ואיתר שם, למרות הקשיים, מישפחות יהודיות שקרוביהן עלו לישראל, ראל, שהתח איתן וקיבל את כתובות הקרובים בארץ. לאי חרונה הגיע ארצה, איתר את

יבואו לאסוף אותו. אולם במר קום מיוחלת-השגל שאמורה היתה לאספו הגיעה אליו, כי עבור כשעה, נערה יספהיה על מיגלשים. היא הודיעה לו כי יהא עליו לטפס אל ראשי-הגיבעה, כיוון שרק משם יכיר לה המיוחלה לאספו. משך יותר משעה נאלץ לנדוא לזחול בר-שלב במעלה הגיבעה, עד שי-הגיע למקום שממנו נאסף. למר רות זאת יכול היה לנדוא ל-התגאות לפחות בדבר אחד:

קארן דונסקי

הדוגמנית הוותיקה, וחברותיה-למיקצוע חניתה צנטר, בתיה דיסנצ'יק ורוזי דאי, היו בין האורחים הרבים שבאו לפתיחת המיסעדה החדשה, לה'ביסטרו, בצפון תל-אביב. הארבע התיישבו ליד שולחן נפרד, התעלמו מתשומת-הלב הכללית שהופנתה לעברן השתופו בשמש והוכיחו שכמויות-ענק של גלידה אינן מפריעות לגזרתן.

עשרים יהודים. מאחר שהוא דתי ואוכל רק כשר, אין הוא יכול לאכול את מרבית המזון המוגש בכלא, ומתקיים על יר-קות וביצים — מרחק גדול מארוחות-הפאר שבהן היה מורגל, ושאליהן הזמין ביד נדיבה את ידידיו ומכריו בר-ארץ. שלוש פעמים בשבוע מבקר רב יהודי אצל האסירים היהודיים — אך לא בשבתות. אף אחד מן האיסים שהחניטו לו, שעה שקיבלו ממנו הוד-עתק בצורת תרומות לא עזר לו.

התאכזבה קשות משלא הצ'יחה לרכוש בית-מגורים שבו חשקה נפשה. בשכונת בליאיר בלוס-אנג'לס, אילנה חיפשה זמן רב בית מתאים. שיכיל גם מיגרש-טניס. לבסוף מצאה את מבוקשה, ונטלה את בעלה לני. הבעל אישר את המציאה, שמחירה היה אמור להיות 750 אלף דולר. כאשר טילפנו אל הסוכן להודיעו על החלטתם, הודיעים כי זה-עתה רכש את הבית החפושית ה'ורג' ה-אריסון. באותו ערב יצאה אילנה לבלות עם בעלה, בחבי-לת קונסולי-התרבות של ישראל בלוס-אנג'לס, חיים חפר, לי-בילוי משותף. בתום הערב הור-דיע לני לאשתו אילנה, כי יעניק לה, כפיצוי, חסן שבו חשקה כבר מזמן: מכונת הולס-רויס.

הקרובים השוהים בישראל ו-נפגש איתם. עתה הוא מתכוון לחזור לרושינגטון עיר-מגוריו, לפרסם סידרת כתבות בנושא המישפחות היהודיות החציות, שמחציתן מעבר למסך-הברזל ואילו מחציתן האחרות בישראל.

כשמשוטטים בעולם כדי לחסש הפצי-אמנות, צריך לא רק ידע אלא גם תושיה. זאת למדה על בשרה בעלת-הגלרייה רות חפר, אשתו של המד-שורר חיים חפר היושב כיום בלוס-אנג'לס כקונסול ישראל. רות סיירה בגואטמלה והגיעה לשם ערב חגי-המולד. נמל-התעופה היה שומם. המישי-רדים היו סגורים וכולם אמרו לה „מזגניאנה“ (שפירושו, בס-פרדית, מחר). רות לא הת-ייאשה. היא חיפשה בספר-הטלפונים את השם כהן, וכדי לוודא שכהן יידע אנגלית, חיפשה ליד השם את התואר דוקטור. כשנמצא אחד כזה, צילצלה אליו. הסתבר לה, להפתעתה, כי הוא יודע לא רק אנגלית כ-ראם גם עברית. האישי קישר אותה עם הקונ-סוליה הישראלית ועזר לה לפתור את בעיותיה.

מרים ברנהארדט

הצירת, מצאה דרך מקור רית לפתוח את תערוכתה, המתקיימת בימים אלה באחת הגלריות בתל-אביב. היא חזמינה לפתיחה ילדי-אמנים, ולימדה אותם לעייר ולערבב צבעים. הילדים שלמדו היו (מימין לשמאל) רינת ברנהארדט, בתם של הצירת ובעלה גיורא; איילת שחר, בתם של המפיק רפי שחר ואשתו נלי; אורלי רווח, בתם של השחקן זאביק רווח ואשתו שולה, וליוה פוקס.

הזמר אריס סאן עבר כבר את המיליון הראשון שלו. מועדון-חיליה שלו בניו-יורק מצליח ביותר. הוא מלא קהל במשך שנים את פעולות הלילה להגנה יהודית, גאללה כהן וכל חוגי הימין הקיצוני. איל-הבורסה היהודי-אמריקאי, ש-הורשע בעבירות כלכליות, יושב עתה בכלא במדינת פני-סילבניה. הוא שוכן בתא יחד עם חמישים אסירים, מהם כי-

הפקידה האחראית על קישרי-החוץ בוועד-למען-החייל, רגילה כבר לתשומת-הלב הרבה שהיא מעוררת בכל מקום אליו היא מגיעה בשל דימונה הרב לנסי, אשתו של שרי-החוץ האמריקאי הנרי קיסינג'ר. איש-העסקים בן-ציון ספקטור נדחם מהדימיון בין השתיים, כשפגש בה במסיבה, בה השתתפה גם מימי ווינברג (משמאל), אלמנתו של משה ווינברג.

המורה הנוודת לפיתוח-קול, משה תשומת-לב כללית וגרמה לחרמת-גבות כשחופיעה להצגת המאה-וחמישים של הצגת-היחיד של השחקנית בקי פרישטוט (מימין). תשומת-הלב נבעה מן העובדה שמרבית הנוכחים טעו בה וחשבו כי לולה איננה אלא ראש-הממשלה לשעבר, גולדה מאיר, בשל הדימיון הרב שבין השתיים.